

TAZETTE #1

THEATERAANZEE.BE DONDERDAG 30/07/2015

'VYSOTSKY WAS EEN VOLKSHELD' INTERVIEW MET ZUIDPOOL

De iconische Russische singer-songwriter en dichter Vladimir Vysotsky (1938-1980) gaf als dissident een stem aan het Russische volk onder de knoet. Op basis van Vysotsky's muziek maakte Theater Zuidpool tien jaar geleden *Siberië*, de eerste productie van deze artistieke ploeg. Zuidpool (Sofie Declair, Jorgen Cassier, Koen Van Kaam, Jan Bijvoet) brengt op TAZ een hommage aan leven en werk van Vysotsky met een zevenkoppige gelegenheidsband, met onder andere Mauro Pawlowski, Sjoerd Bruil en Tijs Delbeke.

De *TAZette* sprak met Sofie Declair en Koen Van Kaam over Vysotsky, barricaden en Belgische ongeremdheid.

Sofie: "Ik vind het behoorlijk spannend en heb dus een gezonde dosis zenuwen. Muziek, zingen... Ik doe dat graag, hoor, maar dit is niet mijn gebruikelijke biotoop. Ik ben de enige niet-muzikant op het podium straks. Maar ik speel wel op alle instrumenten. Het wordt in ieder geval geen vrijblijvend concert. Onze theatrale achtergrond maakt het doorleefd en bijzonder. Het is mooi om te zien hoe de figuur van Vysotsky door de mangel is gehaald."

Koen: "De nummers vertalen hoefden we niet te doen. Maar we hebben elk een aantal nummers gekozen en daar ons eigen ding mee gedaan. Heel fijn om je een lied op die manier eigen te kunnen maken."

Is dat niet eng? Nooit bang geweest om de artiest oneer aan te doen?

Koen: "Daar hebben we hier gelukkig weinig last van. We hebben geen Shakespeares of Molières, geen grote, onschendbare voorbeelden. En verder werd ons land zo vaak onder de voet gelopen door allerlei volkeren dat we er weinig grootheidswaanzin aan overhielden. Ik ben ervan overtuigd dat dat een van de voornaamste oorzaken is van het feit dat er in België, en vooral in Vlaanderen, zulk vooruitstrevend theater wordt gemaakt. Er zijn maar weinig tradities om toe verplicht te worden. Wanneer we Racine speelden in Avignon stonden de Fransen te flyeren aan de ingang voor 'le vrai Andromac'. Het was *not done* dat wij Racine speelden in het Frans. Daar hebben wij allemaal geen last van, van dat soort beperkingen."

Wat boeit jullie zo aan Vysotsky?

Sofie: "Wel, ik denk dat het Koen was die met de figuur van Vysotsky aan kwam zetten. Maar dat kan hij zelf beter uitleggen. De werktitel was eigenlijk *lets met Koen Van Kaam*. Verder wisten we dat we het in de Russische sfeer wilden zoeken. En we stootten op een verhaal van een cassettespeler in een boom die een lied van Vysotsky speelde."

Koen: "Ik denk dat het mijn zus was die me Vysotsky leerde kennen, nadat zij het van Russische medestudenten had opgepikt. Maar of ik hem nu bij Zuidpool heb binnengebracht, dat weet ik niet meer zeker. Jan Bijvoet kende hem in ieder geval ook. Jan was trouwens vorige week in Odessa en vertelde daar dat we dit concert zouden brengen. De Russen snapten totaal niet wat ons bezielde om hier in België een Vysotsky-hommage te brengen."

Sofie: "In ieder geval was Vysotsky een fascinerend en inspirerend figuur, als volksheld, dichter, zanger en zelfs acteur, een bonk van een schone vent ook. De manier waarop hij het systeem aankloeg is indrukwekkend en was allesbehalve evident, toen en daar. De man klonk alsof hij in z'n eentje een opstand kon teweegbrengen. Hij werkte noodgedwongen ook erg ondergronds; zijn werk werd verspreid via clandestiene opnames die werden doorgegeven. Eerst werd hij genegeerd door de overheid, maar later, toen hij de status van volksheld had bereikt, deed men ook even een paar pogingen om hem te recupereren. Men bood hem platencontracten aan, maar die

arrangementen klopten niet met zijn identiteit. De man klonk op z'n best wanneer hij alleen zong en op z'n aftands gitaartje tokkelde. Alles lijkt te schuren wanneer je hem hoort spelen. Drie akkoorden en zijn rauwe stem."

Een geëngageerd artiest dus. Daar zijn er maar weinig van tegenwoordig. Herkennen jullie jezelf in zo'n man?

Sofie: "Zuidpool heeft nooit expliciet voor de barricades gekozen, maar dat wil niet zeggen dat we niet politiek bewust zijn of geen boodschap hebben. Alleen moet de boodschap voor ons onderdeel zijn van een vormelijk geheel. Het moet slim, esthetisch en vooral onderhuids zijn. Subtiliteit is essentieel. De goede verstaander heeft een half woord nodig."

"Moet kunst geëngageerd zijn? Nee, kunst voor de kunst mag. Kunst mag vrij zijn en op zichzelf staan, maar moet wel beroeren. Zoals Vysotsky." (BP)

WO 29/07 EN DO 30/07 OM 20:00 IN DE LOODS NMBS.

WAAR KIJKEN KOEN EN SOFIE NAAR UIT?

Transkamer door Ferdnnd.

"Zeer benieuwd wat de cocktail met onder meer Mauro Pawlowski en Anne-Mie Van Kerckhoven teweegbrengt."

Nés Poumon Noir

"Mochélan is een rapper en schrijver uit een buitenwijk van Charleroi, die van het theater bij rap en hiphop belandde en op een heel poëtische manier het leven beschrijft in zijn stad. Een moderne Brel."

L'Un d'Entre Nous door Tristero

"Franstalige versie van Tristero's *Iemand van Ons*. De voorstelling wordt gespeeld vanuit een groot bed."

"Kristien De Proost van Tristero speelt de monoloog *On Track*, de Engelse versie van de voorstelling *Toestand*."

MEER FESTIVALTIPS OP PAGINA 4 EN 5

THEATERTEKST ZOEKT ACTEURS

Voor deze editie zijn twee teksten geselecteerd: eentje uit het verleden *Rioolvogels* van Bert Verminnen en eentje van recente datum *Hartehoutworm* van Ruddy Doom.

Sarah De Bosschere gaat samen met de acteurs van #BOS aan de slag met de tekst van Ruddy Doom en Peter Van den Eede zal met de tekst van Bert Verminnen werken. Hiervoor zoeken we een vijftal acteurs/actrices die gedurende een paar dagen samen met hem aan tafel gaan zitten (max. 2 uur per dag) op vrije momenten. Op de slotdag van TAZ is er een publieke voorstelling/lezing in vrijstaat O. Wie interesse heeft kan zijn/haar contactgegevens achterlaten bij het TAZ onthaal in CC De Grote Post. (rechts achter de loketten) Peter zal jullie dan zelf contacteren.

'ZINGEN IN HET NEDERLANDS? DAT GING VERRASSEND MAKKELIJK'

INTERVIEW MET BERT DOCKX OVER 'STRAND'

Luttele uren na de openingsvoorstelling *Vysotsky*, gisteren in de loods NMBS, treedt een van de muzikale gasten van Zuidpool op: Bert Dockx, frontman van Flying Horseman en gitarist bij het veelkleurige combo Dans Dans. Maar deze middag in Fort Napoleon is de Antwerpenaar solo te zien en te horen, meer bepaald met zijn Nederlandstalige plaat *Strand*. "Iedereen had me gewaarschuwd: 'Zingen in het Nederlands? Oei. Moedig.'"

Maar eerst een vraag over jouw connectie met Zuidpool. Je hebt al vaker voor en met theatergezelschappen gewerkt: De Tijd, HETPALEIS... Hoe is dat precies gegaan?

"Ik heb met Zuidpool aan *Empedokles* gewerkt. En ik moet zeggen: van alle dingen die ik al voor theater heb gedaan, is dat veruit de meest bevredigende samenwerking geweest, zowel wat het proces als wat het resultaat betreft. Nu, die voorstelling is weliswaar zeer gemengd onthaald – aanvankelijk waren er nogal wat negatieve recensies. Maar ze ligt mij na aan het hart. Omdat ik zelf zo sterk betrokken was. Mijn muziek speelde een grote rol: ik was de hele avond, twee uur lang, aan het musiceren op scène op mijn eentje. Maar ook wel omdat de mensen van Zuidpool mij al zo vroeg hadden uitgenodigd: al voor de eerste tekstlezing, vele maanden voor de eigenlijke repetities begonnen... Kortom, ik hoop dat *Empedokles* nog hernomen wordt. Dat zou fijn zijn. En sowieso heb ik al langer een band met Zuidpool als gezelschap. Een van mijn beste vrienden werkt er en ik ga vaak naar hun producties kijken. Ik ben er dus wel zo'n beetje kind aan huis, ja."

Je speelt hier op TAZ liedjes uit *Strand*. Is het de eerste keer dat de concertlocatie, Fort Napoleon, en de titel van de plaat zowat samenvallen?

"Niet helemaal. Vorig jaar heb ik hier al eens in een bunker opgetreden, op een domein genaamd Raversyde. Dat was in een organisatie van Vrijstaat O.. De reden dat mijn album zo heet, is trouwens niet door een eigen ervaring op een strand, maar door een foto. Weliswaar gemaakt op het strand van Oostende. In de periode dat ik aan deze nummers bezig was, kreeg ik van mijn zus een bestand met foto's via mail toegestuurd. Een van de foto's was een portret van onze ouders, op het strand van Oostende. Om de een of andere reden heeft die foto me enorm

gepakt. Veel meer kan ik daar niet over zeggen – behalve dat ik me doorgaans makkelijker door beelden dan door teksten aangesproken voel. Uiteindelijk is het liedje 'Strand' ook de titeltrack geworden."

Was het een grote stap om in je moedertaal te zingen?

"Als je als zanger voor het eerst in het Nederlands gaat zingen, is dat zogezegd een grote stap, inderdaad. Ik hield er zelf ook rekening mee dat het misschien wel een grote aanpassing zou vergen. Maar niets is minder waar: het ging allemaal heel vlot. Zeker het schrijven van de teksten. Het zingen zelf lag iets moeilijker, maar ook dat was vooral een kwestie van een paar weken oefenen. Achteraf bekeken heb ik dus het gevoel: verdorie, ik had dit niet zo lang moeten uitstellen, ik was er beter vroeger aan begonnen. Maar veel collega's maakten er nogal een spel van: 'Oei, ga jij echt zingen in het Nederlands? Moedig.' Maar het zou nog veel vaker mogen gebeuren, wat mij betreft. Absoluut. Volgens mij ligt daar nog een groot muzikaal terrein open dat vrijwel onontgonnen is.

"Het feit dat ik voor het Nederlands heb gekozen, is zo'n beetje vanzelf gegaan. Een keer was er, intussen al enkele jaren geleden, een liedje in het Nederlands *uitgefloept* en daar had ik een opname van gemaakt. Voor een theaterproject met De Tijd ben ik later eens gaan grasduinen in wat ik zo allemaal had liggen, en kwam ik dat ene nummer tegen. Aanvankelijk wou ik het nog voor die voorstelling gebruiken, maar al snel ontstond het plan om meteen een aparte plaat met Nederlandse liedjes te maken. En toen is het snel gegaan. En ja, ik wil het zeker nog doen, maar het zal niet voor direct zijn. Eerst is er een opname van Flying Horseman gepland, en dan een nieuwe plaat met Dans Dans. Het zal dus nog eventjes duren, allicht. En het zal negen op tien ook niet solo zijn, zoals ik het nu voel. Liedjes zoals die van *Strand* hoeven voor mij niet per se akoestisch of solo gebracht te worden. Misschien wordt het vervolg dus wel iets met een band. Waarom niet?"

Afgelopen maand kreeg je de Cultuurprijs KU Leuven 2015-2016. Een verrassing?

"Toch wel. Maar een heel fijne verrassing, natuurlijk. Het was blijkbaar de eerste keer dat een muzikant voor die prijs is voorgedragen; of beter: een muzikant uit het zogenaamde pop-rockcircuit. Ook al voel ik me niet helemaal thuis in die hoek. In de verantwoording voor de prijs, de *laudatio*, werd ik 'een muzikale vernieuwer' genoemd. In alle eerlijkheid: ik geloof niet dat dat waar is. Ik bouw gewoon verder op wat al bestaat. Maar elders in die verantwoording werd ik 'grensoverschrijdend' genoemd. En dat is een compliment waar ik wél graag voor wil tekenen. Als ik kijk naar het publiek dat naar concerten van Dans Dans of *Strand* komt luisteren: dat is zo divers. Jong en oud, mensen met verschillende achtergronden... Dat is alleen maar heel fijn." (SH)

VANDAAG OM 11U30 IN FORT NAPOLEON

WIE KIJKT UIT NAAR WAT? EEN KLEINE BEVRAGING

BARBARA RAES

Voormalig artistiek leider Vooruit, onderzoekster naar de ontwikkeling van alternatieve hedendaagse afscheidsrituelen

“Ik kijk heel erg uit naar *Aneckxander* door Alexander Vantournhout en Bauke Lievens, omdat de voorstelling het grensgebied verkent tussen hedendaagse dans en circus, een vrij recente ontwikkeling in de dans, waaruit heel wat interessante ontwikkelingen ontstaan.

“De voorstelling *Café Paradis* door het Joseph Roth Genootschap kies ik vooral omwille van de locatie. Ik ben in Oostende geboren en deze patisserie (*Van Den Berghe, BP*) speelt een fantastische rol in de herinneringen aan mijn kindertijd.

“Ik kijk ook uit naar de Nomaden, omdat het gewoon erg leuk is om op sleeptouw te worden genomen naar Oostendse plekjes waar je nog nooit bent geweest, in het gezelschap van een gemengd publiek, en op die manier werk van jonge makers te ontdekken.

“Ik ben ook aangenaam verrast dat Jonathan Burrows & Matteo Fargion op het programma staan. Die twee staan voor hedendaagse dans op z'n best.

“Tot slot heb ik sowieso erg veel zin in TAZ. Het is een bijzonder festival, waar ontmoeting centraal staat en waar altijd wel iets onverwachts gebeurt.”

JOHN CROMBEZ

Voorzitter sp.a

“Ik ga niet alles opsommen, want ik vrees dat ik me wat overboekt hebt. Ik wil in ieder geval *Vysotsky* zien. Ik weet er weinig over, maar als Mauro meedoet vind ik het al veelbelovend.

“Ik ga zeker ook naar *Ten Huwelijk* van Tutti Fratelli. Ik zit volgende week in een debat over armoede met Reinhilde Declair, dus ik ben hier erg benieuwd naar.

“Zaterdag ga ik nog maar eens een keertje naar Mauro, deze keer met *Ferdnd (Transkamer)*. Geen idee wat ik moet verwachten, maar ik laat me graag verrassen.

“Op zondag ga ik naar *Uitgelezen* met David Van Reybrouck en Job Cohen en op maandag ga ik naar Geert Mak luisteren. En donderdagavond sluit ik af met Dez Mona, waarover ik onlangs iemand hoorde beweren dat ze de grootste Belgische groep van deze tijd worden. Bovendien heb ik al vaker concerten gezien in de loods van de NMBS en het is een erg fijne locatie.”

BIEKE PURNELLE

Journalist bij DeWereldMorgen, redactrice TAZette

“Vysotsky door Zuidpool en co: Ik hou van dissidenten, ook in de kunst, en deze *Vysotsky* was een uitgesproken exemplaar. Ook benieuwd naar de combi Zuidpool/Mauro & co.

“De Nomaden (Mononomaden en Stereonomaden). Ik kan bijzonder slecht stilzitten en het dynamische van een tocht langs onverwachte plekken en verrassende voorstellingen is een perfecte manier om culturele adhd tegen in bedwang te houden.

“*De Meinhof/Medea of hoe steek ik een Ikea-meubel in elkaar binnen de aangegeven tijd, gespeeld door de eerste generatie Rote Armee Fraktion tijdens hun opsluiting in de Stuttgart-Stammheimgevangenis gezien door de ogen van Ulrike Meinhof*. Deze voorstelling verdient een bijzondere vermelding voor de titel alleen al. Verder gaat het over verzet. Dat volstaat om mij te fascineren.

“*Al te luide eenzaamheid* door Zuidpool: een voorstelling over kwetsbaarheid en met Koen Van Kaam. Dat volstaat als trigger.

“*#Bos* van Compagnie DeSnor: een voorstelling die klinkt als jong geweld, herrie en brande en daar kan er nooit genoeg van zijn.

“*Aneckxander* van Alexander Vantournhout en Bauke Lievens, een dansvoorstelling die grenzen aftast, mij getipt door vriendin Barbara Raes. En ik geloof altijd wat Barbara zegt. Bovendien is de muziek van Arvo Pärt en dus geweldig.

“*Nés Poumon Noir*: slimme, jonge rapper van over de taalgrens die het rauwe leven in industriestad Charleroi beschrijft.

“Verder wil ik een paar keer *Uitgelezen* meepikken, vooral de eerste, over *Drarrie in de nacht* van Fikry El Azzouzi en *Dertig dagen* van Annelies Verbeke, toevallig twee van de fijnste boeken die ik dit jaar las.”

FILIP TIELENS

Cultuurvreter, recensent en drijvende kracht achter De Zendelingen

“Ik kijk uit naar *Aneckxander*, al was het maar omdat ik al ettelijke pogingen gedaan heb om die voorstelling te zien, maar het is me dus nog niet gelukt. En ik heb al véél moois over die productie gehoord en gelezen, sinds de try-outs vorig jaar. Zowel in recensies als via vrienden en kennissen. Alexander geldt toch zo'n beetje als de belangwekkendste vernieuwer van het circus op dit moment. Onder meer door zijn achtergrond en zijn studie aan P.A.R.T.S., en door de sterke dramaturgie achter deze voorstelling.

“Als ik even reclame mag maken: ik kijk ook heel erg uit naar de komst van Chris Lomme, de *grande dame* van het Vlaamse theater. Ze komt als praatgast naar onze eerste Nachtmis komende zaterdag, samen met onder anderen Pol Heyvaert en Hilde Van Mieghem. Chris heeft naar eigen zeggen ooit een ‘Medea-trauma’ opgelopen en zal, ondanks die wonde, verslag uitbrengen over de voorstelling *De Meinhof/Medea*.”

“En tot slot: ik zag dat er zowaar een hele verdieping is bijgebouwd op de meeting point in het park. Ik kijk er dan ook naar uit om vanop dat nieuwe terras, met een schitterend uitzicht op het park, een koffietje te drinken. Of iets anders. In goed gezelschap.”

LUC MUYLEAERT

Festivalcoördinator TAZ

“Zonder twijfel: *De extremisten*. Dat is een artistiek onderzoek waarin TAZ optreedt als partner, samen met Het NUT, deBuren in Brussel en Vrijstaat O. Waarom ik precies dat project uitkies? Omdat het zo’n heikel thema is, om te beginnen: extremisme in de meest verschillende gedaanten. Maar ook omdat het project zelf zeer complex is. Dat begint al bij de samenstelling van het artistieke team, met een Nederlands-Griekse, een Belgische Marokkaan – of moet ik zeggen Marokkaanse Belg –, een Belg met Zuid-Afrikaanse roots, enzovoort. Veel nationaliteiten, kortom, die zich – samen met een resem gasten – buigen over een delicaat internationaal onderwerp. Dat wordt sowieso een spannende reeks.”

MAAIKE CAFMEYER

Actrice

Maaïke, naar welke voorstellingen op TAZ kijk je in het bijzonder uit?

“Ik speel zelf in *Café Paradis* van het Joseph Roth Genootschap. Steeds op een vervelend tijdstip: tien uur ‘s avonds. Zo kom ik niet aan veel voorstellingen toe. Maar als ik toch de tijd vind, pik ik zeker en vast *Figaro* van Compagnie Marius mee.”

Vanwege de paella?

“Dat niet alleen. Een voorstelling van Compagnie Marius biedt steeds een theatrale totaal-ervaring, zoals 3D-cinema. Het is locatietheater van de bovenste plank. De mogelijkheden van openluchtoneel worden maximaal benut. Zelfs al bestaat het decor slechts uit de zee en de duinen.

“Verder kijk ik uit naar *OPUS XX* met Sofie Declair en *On Track* van Kristien De Proost, twee actrices die ik erg waardeer. En naar *Ivanov* van Theater Malpertuis: een hoop prachtige acteurs tezamen!”

Houd je er bijzondere TAZ-gewoontes op na? Kleine, jaarlijkse rituelen buiten de theatervoorstellingen om?

“Voor TAZ maak ik altijd goede voornemens: minder drinken, meer stukken zien en meer optrekken met vrienden die ik wat uit het oog verloren ben. Daarvan komt gewoonlijk weinig in huis, maar me amuseren doe ik wel!”

TOM LANOYE

Schrijver, columnist

Tom, naar welke stukken ga jij zeker kijken?

“Naar *Ten huwelijk* van Tutti Fratelli en *OPUS XX* met Sofie Declair. Daarnaast wil ik een aantal voorstellingen zien die aansluiten bij mijn eigen werk, zoals *Reizen Jihad* van Fikry El Azzouzi en de *Medea*-bewerking *Scarlet Anansi Ocloo*. Zeker omdat Hilde Van Mieghem *Medea* speelt. Tot slot ben ik bijzonder benieuwd naar de muziektheatervoorstelling *Othello* van Toneelgroep Maastricht. Servé Hermans als regisseur, Michaël Pas als Jago en Koen De Sutter als Othello. En met muziek van Verdi. Veelbelovend!”

Wat vind je in het algemeen van het programma dit jaar?

“TAZ doet zichzelf alle eer aan. Het is duidelijk dat het programma ieder jaar beter wordt. Hopelijk kan het festival blijven evolueren en worden in de toekomst nog meer stukken in andere talen geprogrammeerd, zodat het over tien jaar één van de meest interessante theaterfestivals in Europa wordt.”

MATTHIAS VELLE

Regieassistent Theater Malpertuis, redacteur TAZette

Ik houd ontzettend van het antieke theater. Daarom kijk ik uit naar de ingrijpende bewerkingen van *Medea* op TAZ: *Scarlet Anansi Ocloo* van Gorges Ocloo en *De Meinhof/Medea*. Dat eerste stuk verbindt de Medeafiguur met de Rwandese genocide, een onderwerp dat me bijzonder mag interesseren sinds mijn lectuur van *Duizend heuvels* van Koen Peeters. Het tweede stuk lijkt me een voorstelling met een hoek af, maar ze lijkt tegelijk naar de essentie van de tragische heldin te peilen: de absolutiste, tot geen enkele toegeving bereid. En daarom: de terroriste.

Verder wil ik alle stukken zien die verband houden met het heikele thema van fundamentalistische terreur, zoals *Reizen Jihad* en *De extremisten*. Tot slot probeer ik een paar dansvoorstellingen mee te pikken. *Copycat* van Nono C. bijvoorbeeld, die gecoacht wordt door Lisbeth Gruwez. Mijn favoriete choreografe.

TAZ ACHTER DE SCHERMEN

LOGBOEK VAN PHÉLINE - COMMUNICATIE

13u00: Na de volle 41 minuten vloeken op de toeristentrein aanspoelen in Oostende met een zak vol kleren en hopen energie, klaar om 10 dagen Zuidpool te ontdekken.

13u05: Eerste golf e-mails verwerken en de nieuwsbrief helpen klaarzetten voor vertrek. Minstens 51 keer twee verdiepen lager mijn licht gaan opsteken bij de productieassistenten in verband met telefoonnummers en andere contactgegevens voor checks en dubbelchecks.

14u30: Late lunch, middenin de opbouw van Café Koer. Bijna gestikt in een verloren geraakt blaadje koriander maar, geen paniek, ik leef nog. Lekker linzen wel, ook al gaf een van de koks stiekem toe dat hij ze zelf niet lust.

15u00: Tweede golf e-mails verwerken en nieuwtjes verzamelen voor de telex in de eerste *TAZette*. *Juicy gossip* op de kop tikken blijkt moeilijk wanneer Café Koer nog niet open is.

17u43: Starten met een zoektocht naar de kok voor een vraag over het menu en de prijzen in het Leopoldpark.

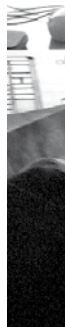
17u56: Nog altijd zoeken naar de kok. En intussen ook de vormgeefster voor het parkplan.

18u51: Iedereen zien vertrekken naar de openingsvoorstelling *Vysotsky*, waar ik graag naartoe was geweest, maar ben helaas nog altijd op zoek naar de kok. En de vormgeefster. En een badge om terug binnen te geraken in het communicatiekantoor.

19u10: Iemand vinden met een badge en de praktische info voor het up-to-date parkplan van zaterdag beginnen samenstellen.

19u59: Op het nippertje nog een heerlijke vegetarische lasagne scoren bij de catering.

19u21: Terug op het communicatiebureau aankomen, de dracula-tanden-traktatie van de *TAZette* vinden, alles

onmiddellijk snel naar binnen werken en opnieuw op zoek gaan naar de kok en de vormgeefster.

21u05: De kok noch de vormgeefster vinden, maar wel een telefoonnummer bemachtigen in het kantoor van de productieassistenten.

21u34: Terug naar het kantoor van de productieassistenten lopen en daar bellen omdat de batterij van mijn gsm plat is. En mijn lader niet in de zak vol kleren stak.

21u50: De laatste e-mail versturen naar de vormgeefster.

22u00: Checken op de redactie van de *TAZette* of dit wel is wat ze precies verwachten van "een logboek".

22u10: Opnieuw beginnen. Ze willen meer details.

22u16: Even nadenken, het leugentje over de koriander toevoegen, afwerken en doorsturen.

22u27: Een e-mail krijgen van postmaster@hotmail.com dat de mailbox van de eindredacteur helaas vol zit. (PT)

DAGKLAPPER: DONDERDAG 30/07/2015

	DRL..	GUERRILLA-INTERVENTIES	NADIA NAVEAU/NICK ANDREWS/GUESTS	IN DE STAD	RAND	GRATIS
		Onaangekondigde performances in de stad door 5 jonge kunstenaars				
10-18U	DRL..	FOTO-EXPO Fotografisch overzicht van 10 jaar Theater Zuidpool.	THEATER ZUIDPOOL	KAFFIEBAR FAM. JANSEN	RAND	GRATIS
10-18U	DRL..	SCHILDER AAN ZEE Schilder Stijn Dierckx maakt live een portret van Theater Zuidpool.	STIJN DIERCKX	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
10-22U	DRL..	BELGISCH CONGO BELGE Mini-schilderijtjes met een veelzijdig verhaal	TUUR & FLUP MARINUS	CC DGP/LOKETTENZAAL	RAND	GRATIS
11U30	45'	STRAND Frontman Flying Horseman, solo, akoestisch, Nederlands	BERT DOCKX	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€ 14.00
16U00	60'	DE ZOMER VAN 36 Begeleide wandeling in de voetsporen van Joseph Roth.	ELS SNICK	VERTREK LEOPOLDPARK	RAND	UV
17U00	60'	EN SOUVENIR DE L'INDIEN (PREMIÈRE) Over de inspiratieloze zoektocht naar hét idee.	AUDE LACHAISE/LA.PE.A	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
20U00	70'	TEN HUWELIJK Een tragikomisch feest dat eindigt in een totaal fiasco, maar gespeeld met liefde, warmte en mededogen	TUTTI FRATELLI	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
20U00	75'	VYSOTSKY Hommage aan de populaire dissidente Russische zanger/dichter Vysotsky, met o.a. Mauro Pawlowski	THEATER ZUIDPOOL	LOODS NMBS	MUZIEK	€ 14.00
20U30	60'	THE COW PIECE / BODY NOT FIT FOR PURPOSE Twee voorstellingen op de grens van dans, muziek, comedy en performance art	JONATHAN BURROWS & MATTEO FARGION	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	UV

ZUIPEN IN DE ZOMER VAN '36

INTERVIEW MET ELS SNICK

Vanaf morgen start TAZ met een reeks literaire wandelingen omtrent het leven en werk van de legendarische joods-Oostenrijkse schrijver Joseph Roth. De gids is Els Snick.

Je vertaalde journalistiek werk van zijn hand, zoals de verzamelbundel *De blonde neger en andere portretten*, en samen met Herwig De Weerdts knutselde je het stuk *Café Paradis* in elkaar. Daarin staan opnieuw teksten van Roth centraal. Vanwaar jouw fascinatie voor de figuur Roth?

Els Snick: "Ik ontdekte op een bepaald moment dat Roth als emigrant in Oostende aanbelandde. Ik vond het ongelooflijk dat ik zoiets als germanist niet wist. Vervolgens ben ik op zoek gegaan naar de sporen van zijn leven en werk in de stad. Ik kreeg naderhand de mogelijkheid om daarover een doctoraat te schrijven. Zo verdiepte ik me nog meer in de materie. En zijn werk is vandaag nog immer relevant."

Doel je vooral op de vluchtelingenproblematiek? Roth moest zelf vluchten voor het naziregime in Duitsland.

"Niet alleen dat. Hij schreef ook over homoseksualiteit en vrouwenrechten. Roth was niet alleen romancier, maar ook journalist. Met een ongelooflijk mededogen voor iedereen die uit de boot viel. Hij was een Oost-jood, uit het huidige Oekraïne. Hij wist wat armoede was, hij wist wat het was om gediscrimineerd te worden."

Kun je al een tipje van de sluier oplichten: wat betekende de stad Oostende voor Roth? En wat mogen we van de wandeling verwachten?

"Tijdens de wandeling geef ik talrijke voorbeelden van de manier waarop Oostende de schrijver Roth geïnspireerd heeft. Zijn roman *De geschiedenis van de duizend en tweede nacht* bijvoorbeeld verhaalt over het bezoek van de Perzische sjah aan het hof van Wenen. Dat bezoek vond in werkelijkheid evenwel plaats in de koninklijke badstad Oostende! Ik illustreer dat met fotomateriaal. De Venetiaanse galerijen, de paardenrennen, de vergane glorie: Oostende was voor Roth Wenen in het klein. Maar hij emigreerde niet naar hier om inspiratie voor romans te vinden. Het was bittere noodzaak. Hij moest alles achterlaten en had het grote geluk dat zijn gegoede jeugd vriend en collega-romancier Stefan Zweig in Oostende woonde. Die betaalde zijn schulden."

Was de zomer van '36 een sleutelmoment in het leven van Roth?

"Zeker en vast. Het was het jaar van de Olympische Spelen in München. Een symbolisch moment: Adolf Hitler was algemeen acceptabel geworden. Roth beseftte dat Hitler aan de macht zou blijven, dat Oostenrijk zou vallen. Er was geen weg terug meer."

De wandeling is niet alleen een aanrader voor liefhebbers van Duitse literatuur. Ze laat je Oostende ook vanuit een ander licht zien?

"De context is verschillend, maar ik zie veel parallellen met het Oostende van vandaag. De angst voor paspoortcontroles: geen pas betekende terug naar Duitsland. Dat is nu ook het geval. Mensen kruipen in containers om de zee over te steken. Mensen met mooie levens die alles moeten achterlaten.

En Oostende als zuipstad natuurlijk. Alles door elkaar, alle talen door elkaar. In Oostende hangt een zotte sfeer. Ik voel dat vandaag nog. Hier ben ik iemand anders dan in Gent."

Wil je die zotte sfeer van het interbellum en zijn rokerige jazzclubs doen herleven in *Café Paradis*, dat plaatsvindt in een oud koffiehuis?

"Helemaal. Het stuk is echter geen romantisering van die periode. Er zullen bijvoorbeeld ook teksten worden voorgedragen die handelen over de migrantenschepen naar Amerika. Er wordt gedanst, gemusiceerd en gedronken. Maar *Café Paradis* wil naast het vitalisme ook de melancholie van die periode vatten. En de samenhang: mensen die hetzelfde hebben doorgemaakt en daardoor elkaar vinden."

Terug naar morgen. De wandeling eindigt in het tijdelijke atelier van schilder Bjorn Baelen die werkt aan een project over de Eerste Wereldoorlog, *The lost generation*. Hoe houdt het project verband met Roth?

"Baelen maakt onder andere een installatie over Roth, die tijdens de Eerste Wereldoorlog aan het oostfront vocht. De ondergang van de Oostenrijks-Hongaarse dubbelmonarchie hebben bij hem diepe wonden geslagen. Ze betekenden voor Roth de onmogelijkheid van volkeren om nog samen te leven, zoals in het kosmopolitische keizerrijk het geval was. De grenzen die overal in Europa werden getrokken, de opkomst van de natiestaten en later het fascisme waren een trauma voor Roth. En veroordeelden hem tot een vlucht zonder einde." (MV)

DO 30/07 T/M ZA 8/8 OM 16U - VERTREK LEOPOLDPARK

TAZ KLIMAATNEUTRAAL

energie & water

Wist je dat...

gedurende gans het festival het energieverbruik gemeten wordt op de grootste TAZ-locaties?
Café Koer, De Grote Post & NMBS-loods

Oe doe je da?

Onze nulmeter neemt meterstanden op en EOS, het energiehuis van Stad Oostende interpreteert de cijfers.

Waarom?

Op die manier komen we te weten waar de grootste verbruikers zitten en wat we er aan kunnen doen in de toekomst.

TAZ & LLO werken samen om TAZ klimaatneutraal te maken:

WWW.LANGLEVEOOSTENDE.BE

DE ZEE

DOOR CHARLES DUCAL

*Een moederlijk in een hangmat, zo ligt zij
te wiegen. Aan haar voeten jaagt in de winter
een eenzame hond. In herfstregens staan lege zielen
te staren naar de verdwenen horizon.*

*Maar de lente is niets dan naderende zomer.
Een vleugje meer licht, meer warmte volstaan
om de eerste nog rillende lichamen los te knopen
en te herdopen in het geruis van de moedertaal.*

*Dan gooit het land zijn wegen en treinen
als uitgeworpen lijnen naar water en zand,
wordt alle vlees leesbaar en onvermijdelijk
naakt in het oog van de zon uitgestald.*

*De zee is de moeder van alle Belgen, de stem
in hun armen en benen, de vlucht in hun ogen,
de vis in hun vel. Spatten mens, altijd dezelfde,
klein en onnozel, en ik een van hen,*

*die 's nachts, achtergebleven, te luisteren
ligt, urenlang, hoe zij nader komt
en 's ochtends ontwaakt tussen de schreeuwende
meeuwen, haar zout op de tong.*

Charles Ducal is sinds 29 januari 2014 onze Dichter des Vaderlands. Hij is de eerste dichter in die hoedanigheid en heeft een mandaat voor twee jaar. Vanaf januari 2016 wordt hij opgevolgd door een Franstalige collega. Een Dichter des Vaderlands schrijft minimaal zes gedichten per jaar over "diverse thema's die ons land aanbelangen".

Ducal debuteerde in 1987 met de bundel *Het huwelijk* en schreef tot dusver zes dichtbundels. Daarnaast is hij auteur van het essay *Alle poëzie dateert van vandaag* waarin hij uitlegt wat het belang van poëzie zou kunnen zijn. Dit jaar verschijnt zijn nieuwe bundel *De buitendeur*. Meer info via www.dichterdesvaderlands.be

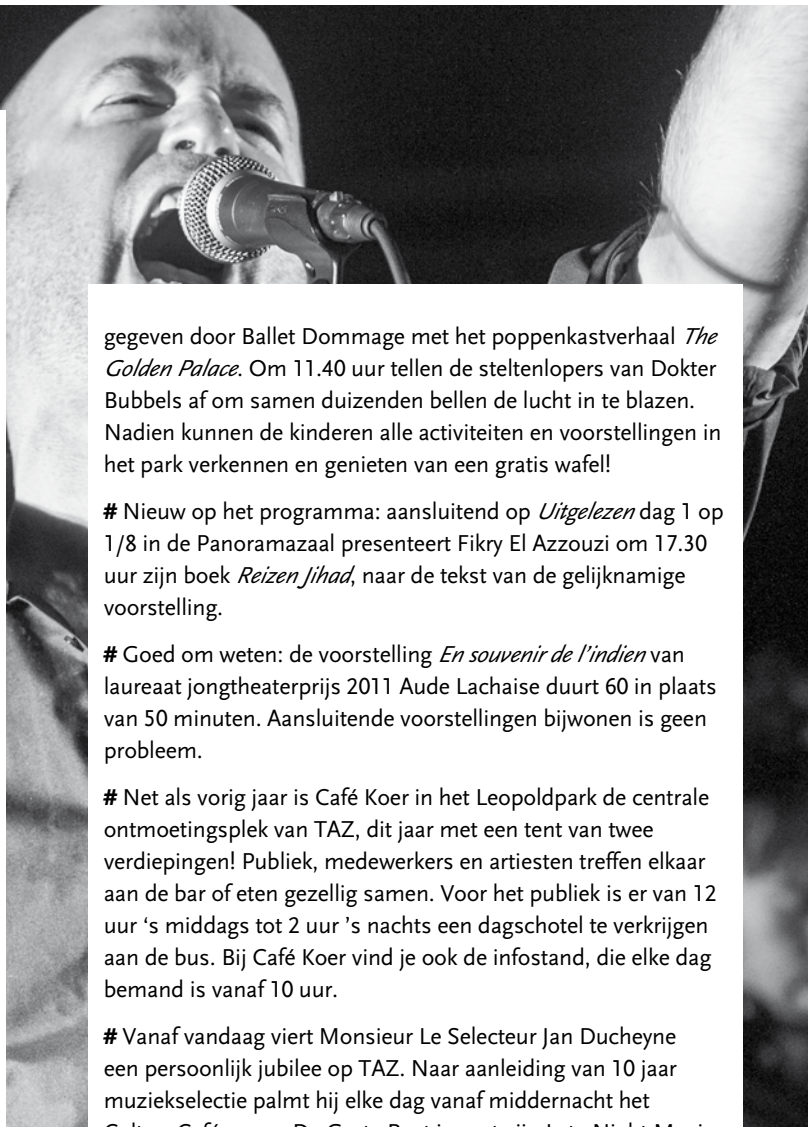
Ducal is tevens een van de gasten op *Koningen en Koninginnen der Poëzie / Uitreiking van de Auteurs-prijs*, samen met onder anderen Joke van Leeuwen en Tom Lanoye.

ZA 01/08 OM 21U IN DE PANORAMAZAAL

TELEX

Vanaf 13 uur schieten de artistieke guerilla's van TAZ in actie. Onder leiding van Nadia Naveau en Nick Andrews overspoelen masterstudenten Chiaki Kato, Maika Garnica, Ben Sledsens en Senne Claes vandaag het strand ter hoogte van Fort Napoleon en de haven ter hoogte van de Victorialaan. Met penseel en canvas trotseert Ben wind en weer op het strand, terwijl Chiaki zijn zelfgemaakte kites test. Intussen daagt Maika twee uur lang de zee uit met een gigantische zandberg. Vanaf 15 uur start Senne een spectaculaire schilderperformance in de haven.

Breng je bellenblaas mee naar de opening van het Familiepark! Op zaterdag 1/8 wordt om 11 uur het startschot

gegeven door Ballet Dommage met het poppenkastverhaal *The Golden Palace*. Om 11.40 uur tellen de steltenlopers van Dokter Bubbels af om samen duizenden bellen de lucht in te blazen. Nadien kunnen de kinderen alle activiteiten en voorstellingen in het park verkennen en genieten van een gratis wafel!

Nieuw op het programma: aansluitend op *Uitgelezen* dag 1 op 1/8 in de Panoramazaal presenteert Fikry El Azzouzi om 17.30 uur zijn boek *Reizen Jihad*, naar de tekst van de gelijknamige voorstelling.

Goed om weten: de voorstelling *En souvenir de l'indien* van laureaat jongtheaterprijs 2011 Aude Lachaise duurt 60 in plaats van 50 minuten. Aansluitende voorstellingen bijwonen is geen probleem.

Net als vorig jaar is Café Koer in het Leopoldpark de centrale ontmoetingsplek van TAZ, dit jaar met een tent van twee verdiepingen! Publiek, medewerkers en artiesten treffen elkaar aan de bar of eten gezellig samen. Voor het publiek is er van 12 uur 's middags tot 2 uur 's nachts een dagschotel te verkrijgen aan de bus. Bij Café Koer vind je ook de infostand, die elke dag bemand is vanaf 10 uur.

Vanaf vandaag viert Monsieur Le Selecteur Jan Ducheyne een persoonlijk jubilee op TAZ. Naar aanleiding van 10 jaar muziekselectie palmt hij elke dag vanaf middernacht het CultuurCafé van cc De Grote Post in met zijn Late Night Music Sessions. Reeds bekendgemaakte gastdj's van dienst zijn Mauro Pawlowski (2/8), JP The Legend (3/8), De Witte Neger (6/8) en special guest Comp. Marius met hun Club Boulémie.

Tijdens TAZ verzorgen de communiezieltjes van De Zendelingen vier keer een Nachtmis. Sluit op 1, 3, 5 en 7 augustus je TAZ-dag af met deze late night talkshows, een focus op het luik Jong Theater. Allemaal gratis vanuit de sofa van Janne Desmet in het Leopoldpark. Op zaterdag 1 augustus draait alles rond Medea onder de titel *Kill your darlings*.

Pas bekend: de gastschrijvers van De Extremisten, alsook welke extremist op welke dag besproken wordt.

3/8: CHARLY HEBDO-GEBROEDERS KOUACHI MET GASTSCHRIJVER MICHAEL DE COCK

4/8: ANDERS BREIVIK MET GASTSCHRIJVER RACHIDA LAMRABET

5/8: ULRIKE MEINHOF MET GASTSCHRIJVER DAVID VAN REYBROUCK

6/8: MALIKA EL AROUD MET GASTSCHRIJFSTER LAURA VAN DOLRON

7/8: KIM DE GELDER MET GASTSCHRIJVER JEROEN OLSLAEGERS

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Phéline Thierens, Simon Vandekerckhove

Foto's: Koen Broos, Bart Grietens, Lenscapes.be, Steven Heene, MonoOostende, Raymond Mallentjer, Kristof Van Perre

VU: LUC MUJLAERT, TARTART VZW, JAN DECLERCKSTRAAT 2, 8400 OOSTENDE.